

като въ сжщото врѣме и тѣ бъркалъ въ джебоветѣ си за пари . . .

Най-послѣ единъ отъ гоститѣ — младежи прѣдложилъ, щото тѣхниятъ споръ да бжде разрѣшенъ отъ Иванчо, като му завържатъ очитѣ. Иванчо ще ги гони изъ стаята и когото най-първо улови ще му каже: „*Ти плащашъ*“, и тогава този ще бжде платеча.

— Съгласили се всички. Съгласилъ се и Иванчо. Тогава гоститѣ взели една голѣма кърпа, завързали добръ очитѣ на Иваича и му поржчали да търси изъ стаята до тогава, додѣ улови одного отъ тѣхъ.

Дълго врѣме сиромахъ Иванчо търсилъ изъ стаята, но сѣ не можалъ да улови никого.

Въ това врѣме господарьтъ, като забѣлѣзаль, че въ стаята на петимата гости не се чувало вече никакъвъ шумъ, влѣзълъ да види що става тамъ.

Щомъ пристѣпилъ прага на стаята, Иванчо го грабналъ и извикалъ: „*Ти плащашъ*“! . . .

Господарьтъ се зачудилъ. Той отвързаль очитѣ на момчето, което му разказало всичко. Чакъ сега тѣ разбрали хитрината на гоститѣ. Тѣзи младежи били разбойници и по този хитъръ начинъ могли да излѣжатъ бѣдното и довѣрчиво сираче . . .

Господарьтъ билъ милостивъ човѣкъ. Той простилъ тази първа грѣшка на момчето, но строго му казалъ: „Помни, момче, че търговия съ вързани очи не се върши. Нека тази случка да ни бжде за урокъ и на двама ни“!

Иванка Денисова.

